

Филиппъ възрадува се твърдѣ много за тѣзи извѣстия, споредъ както бѣха казали, а най па че увѣличиха радостъта му ония, които имаха прѣдвѣщателенъ духъ, като му казаха че, като дѣтето се е родило същоврѣменно съ три побѣди, за то ще бжде и непобѣдимъ.

§ 4. А колкото за понятието относително тѣлослужението на Александра Великий, за това доста ни увѣряватъ паметниците на Лисипа (1); като Александръ исклучително искаше отъ него да се изработятъ статуитѣ му. Защото тойзи ваятель упазил голѣма точностъ, която поддържаха и неговитѣ слѣдователи и приятели, както напримеръ за широчината на вратѣтъ, която клонеше отъ къмъ левата страна, и за живостъта на зрѣнието му. Но Апилей (2), когато живописа Александра като грѣмоносецъ не поддържа краската му, но прѣдстави го по чьренъ (3). Александръ обаче, бѣше много личенъ и доста бѣлъ, спорѣдъ както казваха, та бѣлината му почервенѣваше се особно по градитѣ и лицето му. А пакъ кожата на тѣлото му миришеше много сладко, и благоуханние произхождаше отъ устата и отъ всичкото му тѣло, тѣй щото благоуханна миризна из-

---

1) Ваятель отъ Сикионъна същоврѣменикъна Александра

2). Прочутъ живописецъ отъ Коосъ или Ефесъ.

3). Той правеше това за армонията на шарѣтъ; а за да траятъ за дълго врѣме образитѣ намазваше ги съ една краска, която бѣше направена отъ изгоренъ Слоноу.